

meesteks tahtsiwad saada, suurt palga lasi lubada, siis kaswas tema sõawägi määratu suureks. Ta sai Kreeka keisri üle wõitu, wõttis teda wangi ja kui ta teda oli lastanud ärabufata, wõitis ta kõik Kreeka riigi ära ja tegi ennast keisriks. Barsi kirjutas ta Persia kuningale:

„Mina olen Keisri ärawõitnud, Aasia trooni peale istunud ja kõige maailma walitsejaks saanud. Nii pea kui sa minu kirja kätte saad, saada mulle seitsme aasta maks, ehk siin käsi saab nõnda käima, kui Kreeka keisril.“

Persia kuningas sai wäga wihaseks oma ministri häbemata äraandmise üle ja ruttas sõawäega tema vastu. Suur taplus algas. Uga ka siingi weel jäi õn paharetile truuwiks. Persia kuningas sai ärawõidetud, wangi pandud ja tema riik langes Dakianosse walitsuse alla. Pärast seda tegi Dakianos Aasia maal Ewesuse linna enesele pealinnaks. Kuuksümmend ministrit toimetasiwad suure riigi asju; seitsesada tähetundjat pidiwat alati taewa tähti tähele panema ja neist õnne ettekuulutama; tubanded wahid siidis ja sammetsid seisiwad tema palee ümber.

Nõnda oli Dakianos kõige kõrgema maie õnne trepi peale jõudnud ja siiski ei olnud tema aumahuus weel mitte täidetud. Kõige wägewam

walitseja maa peal olla oli temale weel liig wähe; tema tahtis jumaliku auu oma alamate käest saada ja käskis igauht, kes temale jumaliku auu ei andnud, raskesti nühelda. Et mitmed seda aga aina palja sundimise pärast tegiwad, seda teadis Dakianos küll. Alati kartis tema äraandmist ja umbusaldust ja hakkas sellepärast oma alamaid hirmjaste piinama. Mitmed leidsiwad hirmjat piina surma. Asi ei wõinud kaua mitte enam nõnda jääda, hirmus mäsamine tõusis rahwa seas kuningas vastu; ehk ta küll seda walju käega püüdis maharöhuda, ei jõudnud siiski. Wana sandi kuue sees põgenes ta oma paleest ära, hulkus kaua ümber ja leidis wiimaks ühes pimedas koopas omale warjupaiga, kust ta aga siis wälja tuli, kui nälg teda enam rahule ei jätnud. Siin oli nüüd temal aega, oma endise elu peale tagasi waadata, aga wõimata, oma kurjust heaks teha, sest juba mõne kuu pärast leiti teda ja weeti kõik otsas läbi linna uulitsate. „Waadake, siin on jumal Dakianos!“ kisendasiwad kõik inimesed, kes teda nägiwad. Teda wisati kiwidega ja waewati hirmjaste, kummi ta hingetu maha kukkus; tema keha wisati metsa, kus see metsaelajatele toiduks sai. Nõnda sai kuldse tabwoli ettekuulutamine töeks, et see, kes selle põhjatuma